

[Lohmann]

Enhver må kunne se, hvilket magert udbytte dette giver, medmindre det drejer sig om tidligere uopdyrkede arealer, og det er jo ikke tilfældet, da disse delvis er fredede. Gør man støtten differentieret, og kan der skelnes mellem brugsstørelser og dræningsomfang i den enkelte sag, vil det kunne hjælpe de forholdsvist mindre projekter, der er de mest belastede rent økonomisk, hvilket igen betyder mindre drænede arealer inden for rammebeløbet.

Endvidere foreslår ministeren, at der is særlige tilfælde og mod erstatning kan meddeles afslag. Man må stille det spørgsmål: for hvad? I bemærkningerne står der, at det skal være til dækning af nedgang i salgsværdien. Hvis en landmand ejer et areal, hvortil han får afslag om dræning, skal han have erstatning. Må jeg forstå det sådan, at de marginale jorder skal vurderes op til salgsværdien af normale, dyrkningssikrede arealer? Er ministeren ikke bange for, at denne værdi kapitaliseres til fordel for sælgers marked?

De statslige afgifter i forbindelse med forslaget vil være godt 6 mill. kr. mod de 21 mill. kr., som styringsgruppen påpeger der er behov for, et påvist behov, der er 3½ gange større. Hvordan vil ministeren så sikre miljøet?

Det oplyses også, at administrationsomkostningerne for amterne vil beløbe sig til ca. 1,2 mill. kr., og at de merudgifter skal indgå i forhandlingerne medio 1985 om fastsættelse af de kommunale bloktilskud. Er det ikke at tage med den ene hånd og give med den anden? Vil det dermed sige, at beløbet ligger ud over rammebeløbet? Finder ministeren det i øvrigt ikke betænkeligt, at der skal administreres inden for et rammebeløb, når man samtidig skal sikre miljøet? Vi havde fundet det mere hensigtsmæssigt, at man først og fremmest fik standset den eksisterende okkerudledning, inden man gik videre og gav skjulte tilskud til visse landmænd, der har fået afslag på ansøgning om dræning.

I socialdemokratiet nærer vi stor betænkelighed ved det fremsatte forslag, men vi vil naturligvis følge udvalgsarbejdet meget nøje, især såfremt tilskuddene kan indplaceres på et lavere niveau. Er ministeren med dette forslag ikke ved at føre landbrugspolitik i stedet for miljøpolitik?

Rønhold (KF):

Det konservative folkeparti støttede i 1981 forslaget om en midlertidig okkerstøtteordning med henblik på at kortlægge de okkerpotentielle områder, at finde effektive okkerbekæmpelsesmetoder, der var praktiske i drift og kunne etableres med rimelige omkostninger, og at finde frem til de grænseværdier for jernforbindelser, der skal fastlægges for at sikre, at recipientmålsætningen ikke tilsidesættes.

Okkerredegørelsen af maj 1984 belyser problemerne fra mange synsvinkler og er et godt redskab i forbindelse med dette lovinitiativ.

Jeg er glad for, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at miljøministeren ikke tilsigter en begrænsning af adgangen til at gennemføre almindelige landbrugsmæssige udgrøftnings- og dræningsanlæg efter vandløbslovens bestemmelser. Det betragter jeg som en tilkendegivelse af, at okkerrensning er en samfundsopgave inden for rimelige grænser.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at anlægsudgifterne ved okkerrensning er temmelig store, og måler man omkostningerne pr. hektar, viser undersøgelsen, at okkerrensning koster ca. 90.000 kr. mod godt 20.000 kr. pr. ha, når projektet omfatter 12 ha eller mere. Da det er gennemsnitstal, må man gå ud fra, at enkelte anlæg kan etableres billigere, mens andre anlæg vil være særdeles omkostningskrævende. Støtten vil blive fastlagt på en sådan måde, at den står i rimeligt forhold til den direkte værdiforøgelse, jorden tilføres ved dræning, og til jordens salgsværdi i drænet tilstand. Det kan opfattes på den måde, at omkostningerne pr. hektar kan være vidt forskellige, mens støtten pr. hektar jord af samme kvalitet og bonitet udmåles efter ensartede regler og vil være ens.

Det er i forvejen en bekostelig affære at afvande landbrugsarealer, selv om det både ud fra privatøkonomiske og samfundsøkonomiske betragtninger er en fornuftig disposition. Kommer dertil omkostninger til okkerrensning ud over det, man kan få i støtte, vil mange nok afholde sig fra at dræne. Omvendt vil mange, der ikke har aktuelle dræningsplaner efter lovens gennemførelse, føle sig tilskyndet til at afprøve lovforslagets § 4 i håb om et afslag.